

خنجر به گلو

ستیزه‌گری شاملو

دکتر فاطمه مدرسی
محمد زارع

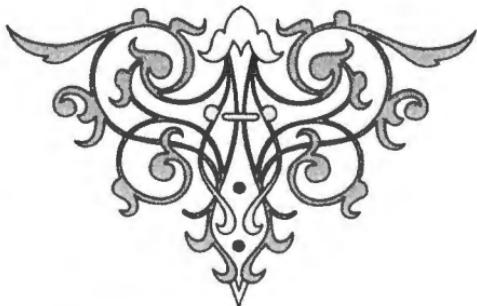
به نام خدا

سید علی اکبر

- سرشناسه : مدرسی، فاطمه. - ۱۳۳۵
عنوان و نام پندیدآور : خنجر به گلو (ستزه‌گری شاملو) / فاطمه مدرسی، محمد زارع.
مشخصات نشر : تهران: اساطیر پارسی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری : ص. ۲۰۹
شایع : ۹۷۸-۶۲۲-۷۵۶۰-۰۷-۷
و ضمیت فهرست نویسی : فیبا
یادداشت : کتابنامه: ص. ۲۰۷ - ۲۰۹
موضوع : شاملو، احمد. ۱۳۰۴ - ۱۳۷۹ -- نقد و تفسیر
موضوع : Shamlu, Ahmad -Criticism and interpretation
موضوع : ادبیات فارسی -- قرن ۱۴ -- تاریخ و نقد
موضوع : Persian literature -20th century-History and criticism
شناسه افروزه : زارع، محمد. - ۱۳۷۰
رده بندی کنکره : PIR8112
رده بندی دیوبی : ۸۷۱/۶۲۰۹
شماره کتابشناسی ملی : ۷۵۲۱۷۰۳
و ضمیت رکورد : فیبا

خنجر به گلو

(ستیزه‌گری شاملو)

دکتر فاطمه مدرسی

دانشگاه آزاد اسلامی

محمد زارع

دانشگاه آزاد اسلامی و لادیبات فارسی

❖
خنجر به گلو

(ستیزگری شاملو)

دکتر فاطمه مدرسی - محمد زارع

چاپ اول: ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ناظر فنی چاپ: مریم تفضل

مدیر هنری: سرور محمدی بزنج

چاپ: محمد محمدی بزنج

شابک: ۹۷۸-۰-۷-۷۵۶۰-۰۷-۷

تهران: خیابان ولی‌نصر، بالاتر از رزتخت. کوچه نوربخش. پلاک ۴۰. انتشارات اساطیر پارسی

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۹۹۶۸۰ - ۰۹۱۲۴۳۹۲۷۹۲ - همراه: ۰۹۱۲۴۳۹۲۷۹۲

حق هرگونه چاپ و انتشار محفوظ است.

قیمت: ۴۲۰۰ تومان

فهرست

۹ مقدمه

[فصل اول]

۱۹	درآمدی بر احوال و آثار شاملو
۱۹	- شرح حال احمد شاملو
۳۱	- آثار شاملو
۳۱	- شعرها
۳۲	- ترجمه و تأليف های شاملو
۳۶	- مطبوعات
۳۷	- شعر شاملو
۳۷	- پیشگفتار
۳۹	- شاملو؛ شاعر اعتراض و انتقاد

خنجر به گلو

۴۱ ۳-۳-۲- نگاهی گذرا به انسان در شعر شاملو

[فصل دوم]

۴۵	ستیزه گری با اشخاص.....
۵۱	۳-۱- بامداد علیه شاملو.....
۵۹	۲-۲- ستیزه با شاعران و مخاطبان شعر.....
۶۱	۲-۲-۱- مهدی حمیدی شیرازی
۶۵	۲-۲-۲- فریدون تولی.....
۷۱	۲-۲-۳- مخاطب.....
۸۰	۳-۳- ستیزه با حاکمان.....
۸۱	۳-۳-۱- رضاخان.....
۸۱	۲-۳-۳- آدلف هیتلر.....
۸۳	۳-۳-۳- گریدی.....
۸۳	۴-۳-۳- داریوش اول
۸۴	۵-۳-۳- ناپلئون.....
۸۵	۶-۳-۳- شاهان.....

[فصل سوم]

۸۹	ستیزه گری با گروه‌ها و مفاهیم
۹۳	۱-۴- ستیز با شعر کلاسیک.....

ستیزه‌گری شاملو

۹۵	۱-۱-۴
۱۰۲	۲-۱-۴
۱۱۴	۲-۴
۱۱۹	۱-۲-۴
۱۳۵	۲-۲-۴
۱۴۵	۳-۲-۴
۱۵۱	۳-۴
۱۵۵	۱-۳-۴
۱۶۴	۲-۳-۴
۱۹۶	۴-۴

[فصل چهارم]

۲۰۳	نتیجه‌گیری
۲۰۷	فهرست منابع و مأخذ

مقدمه

اشعار شاملو از زوایای مختلف قابل بررسی و تحلیل می باشد. همان‌گونه که شاملو را با عنوانی چون شاعر شباهنها و همچنین شاعر مردمی و انسان محور می‌شناسیم، می‌توانیم ضلع دیگری به نام شاعر ستیزه‌گر به القاب او اضافه کنیم. اگرچه این لقب سایه‌ی سنگینی بر دیگر القاب او به خصوص شاعر مردمی است، ولی نمی‌توان منکر این قسمت از مضامین او شد، که یکی از محوری‌ترین قسمت‌های زندگی شعری و حتی زندگی اجتماعی و روزمره‌ی شاملو به حساب می‌آید. اگرچه شاملو در برخی از اشعارش به دفاع از انسان و مکتب او مانیسم می‌پردازد و انسان را منشاً تمام هستی می‌داند، ولی در برخی دیگر از اشعارش، شمشیر را از رو می‌بندد و به جنگ با

انسان می‌پردازد و از دیدگاه او انسان، بزرگترین معضل هستی می‌باشد. ستیزه‌گری‌های شاملو تنها در این مبحث خلاصه نمی‌شود و بسیاری از مباحثت دیگر را نیز به چالش می‌کشد و در میان شاعران نوظهور نیمایی و سپیدسرای عصر پهلوی و حتی بعد از آن که مخالفت و ستیزه، جزئی از ابزارهای آنها برای سرایش شعر بوده است، شاملو به تنها یی برقله‌ی آن نشسته است.

به رغم فراز و فرودهایی که شاملو در عرصه‌ی شعر و زندگی اجتماعی خود داشته است، سروده‌هایش به عنوان یکی از انواع مهم شعر معاصر به حساب می‌آید. تأثیر شاملو بر نگرش دوستداران شعر او مشهود است و در این راستا استاد شفیعی کدکنی براین باور است که «طرفدران شاملو گروهی از شعرخوانان و شعردوستان اند که ارتباط چندانی با عرصه‌ی تاریخ ادب فارسی ندارند» (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۴: ۲۲۷). می‌توان شاملو را برخلاف اخوان، یک شاعر جهان‌گرا به حساب آورد، که به مرزبندی و ملی‌گرایی روی خوش نشان نمی‌دهد. برای اثبات جهان‌گرایی شاملو می‌توان به شعر «سرود بزرگ» که به شن-چورفیق ناشناس کره‌یی تقدیم شده است اشاره کرد و در آن روی سکه، جبهه‌گیری‌های منفی شاملو نسبت به «شاہنامه» که نماد

ستیزه‌گری شاملو

ملّی‌گرایی به حساب می‌آید، نمونه‌ی روی‌گردانی شاملو از عقاید ملّی‌گرایی است.

ستیزه‌گری از دیرباز در دنیای سیاه و سفید انسان‌ها جایگاه ویژه‌ای داشته است. «ستیزه‌گری در لغت به معنای عمل ستیزه‌گرو عمل لجاج کننده می‌باشد و ستیزه به معنی ستیزاست، که جنگ و خصومت و لجاجت و قهر و کین باشد» (دهخدا، ۱۳۷۷: ۱۳۴۷۸). یکی از معروف‌ترین راه‌ها برای گسترش عقاید و جهان شمول کردن نام و نشان، ستیزه‌گری و مخالفت است و در این زمینه، ضربالمثل عربی «خالف تُعرف؛ مخالفت کن و مشهور شو» خود گویای این ماجرا است. در میان شاعران معاصر، شاملو را می‌توان پرچم دار ستیزه‌گری و مخالفت دانست، که در جنبه‌های مختلف زندگی او نمود دارد، به طور مثال در زمینه‌ی سیاست، شاملو با وجود قدم‌هایی که در جهان فاشیستی برداشته است، بدین‌گونه از آن یاد می‌کند: «موجودی بودم با شوری شعله‌ور و بینشی در حد صفر مطلق، با تفنگ حسن موسائی که نه گلوله دارد و نه ماشه که یالاتچی پهلوان گروهی ابله تراز خود شده است». (محمد علی، ۱۳۷۲: ۱۷)

برخی براین باوراند که شاملو شاعری مردمی است و با نظام

طبقاتی مخالف است، در صورتی که شاملو و دیگر روشنفکران آن زمان جزء حزب توده‌ای بودند که برای ترکیب طبقاتی اهمیت زیادی قائل بود، «تلاش حزب در طی چهار سال فعالیت علی‌اش در این جهت بود که تا آنجا که می‌تواند این ترکیب طبقاتی را به نفع ترکیب طبقاتی کارگری و زحمتکش حزب افزایش دهد و براین باور بودند که حزب نباید در میان این مبارزان غیرکارگری غرق شود و فعالیت تشکیلاتی حزب بایستی به سوی جذب طبقه کارگر باشد». (به کوشش جمعی از پژوهشگران، ۱۳۸۷: ۴۵۷)

مخالفت‌ها و ستیزه‌گری‌های شاملو در حکم قلمه‌ی کوهی است که سراز ابرها بیرون آورده و برجسته‌ترین قسمت زندگی هنری و اجتماعی شاملو را رقم زده و گاهی آن قدر اوچ گرفته که حتی با چینش ابیات حافظ مخالفت ورزیده و با مشت برپیکره‌ی اشعار حافظ زده و ستون فقرات غزل‌های حافظ را جابه‌جا کرده است. در کتاب حافظ شیراز با تمام تصحیح‌هایی که بر اشعار حافظ صورت گرفته مخالفت کرده و گفته است: «آنچه به نام دیوان حافظ در اختیار ما است همه‌ی سروده‌های حافظ نیست، آنچه مسلم است این است که مهم‌ترین و به اصطلاح خطرناک‌ترین آثار او از یک سو و

ستیزه‌گری شاملو

آخرین سرودهای اش از سوی دیگر به طور قطع از میان رفته است.»
(شاملو، ۱۳۵۴: ۱۵)

ستیزه‌گری‌ها و مخالفت‌های شاملو، تنها شامل نظرات و نگرش‌های او در نشست‌ها، کنفرانس‌ها و مجلات نیست، بلکه آن قدر در جان او ریشه دوانده است که جزئی از حقیقت جدا نشدنی زندگی او شده و پا به دنیای اشعارش گذاشته است. شاملو ابتدا از نازل‌ترین مرتبه، شروع به اعتراض کرده و در شعر «سرود مردی که خودش را کشت» با گذشته‌ی هنری خود به ستیزه پرداخته است:

نه آب اش دادم
نه دعای خواندم،
خنجر به گلوی اش نهادم
و در احتضاری طولانی
او را کشتم... .

(شاملو، ۱۳۸۷: ۷۰)

در نهایت با پرچم اومانیست به جنگ با مذهب می‌پردازد:

انسان، خداست.

حرف من این است.

گرکفريا حقیقت محض است این سخن،
انسان خدا است.

آری. این است حرف من ...

(همان، ۱۳۸۷: ۴۲۸)

شاملو نخست با خویش به ستیزه و جنگ می‌پردازد و این را در حکم معجزی برای ستیزه با مذهب می‌داند. برای شناخت بهتر و درک روشن‌تری نسبت به اشعار شاملو، بررسی ستیزه‌گری‌ها و لایه‌های پنهان اشعارش ضروری می‌نماید و در این پژوهش نگارندگان برآن است که به بررسی انواع ستیزه‌گری و مخالفتها در اشعار شاملو بپردازند.

در زمینه اشعار شاملو و همچنین زندگی پر فراز و نشیب او، کتاب و مقالات بسیاری نوشته شده است که در این میان می‌توان به کتاب‌های ارزشمندی اشاره کرد:

محمد حقوقی (۱۳۶۱) در کتاب «شعر زمان ما - احمد شاملو»

ابتدا در مورد تنوع آثار احمد شاملو سخن می‌گوید و سپس شعر او را از لحاظ زبانی و معنایی تحلیل می‌کند و در انتهای کتاب، بهترین اشعار شاملواز دید مؤلف مورد بررسی قرار می‌گیرد.

تقی پورنامداریان (۱۳۸۱) در کتاب «سفر درمه» تحلیلی همه جانبه و روشنی از شعرهای شاملو را در پیش روی مخاطب قرار می‌دهد و اگر چه سال‌های زیادی از نگارش این اثر می‌گذرد ولی همچنان جزء یکی از دقیق‌ترین نقدها در زمینه‌ی شعر شاملو به حساب می‌آید.

پروین سلاجقه (۱۳۸۵) در کتاب «امیرزاده‌ی کاشی‌ها» به نقد و بررسی مضامین فکری و زبانی آثار شاملو می‌پردازد.

محمد قراگزلو (۱۳۹۷) در کتاب «تاریخ تلخ به روایت شاملو» با تطور در اشعار شاملو به بررسی نگرش‌های فاشیستی شاملو و عبور از راست فاشیستی به سمت چاه چپ یک دیکتاتور (استالین) دیگر می‌پردازد. و همچنین رخدادهای مهم اجتماعی را که در آثار شاملو بازتاب داشته، مورد بررسی قرار می‌دهد.

وده‌ها کتاب دیگر که در زمینه‌ی آثار شاملو نوشته شده ولی در هیچ‌یک از کتاب‌ها و مقالات به طور خاص و جامع و شامل به

خنجر به گلو

ستیزه‌گری در آثار شاملو پرداخته نشده است و نگارندگان بر این باورند، که جای خالی بررسی این قسمت از اشعار شاملو، احساس می‌شود.

در اینجا بایسته می‌نماید که از زحمات دوست عزیز و ناشر این کتاب سرکار خانم تفصیلی عزیزو جناب آقای محمد بزرگوار و سرکار خانم سورور محمدی و جناب آقای محمد محمدی سپاسگزاری نماییم.